

Weinrauch Ingrid

Fájdalomfüggő

Nem beszélhetek róla.
 Forróság van bennem.
 Nem mondhatom el.
 Távolság van bennem.
 Sirba viszem magammal.
 Jéghidegség van bennem.
 Ez nem is szomorú.

Hallgatok róla, mint mindig
 mindenről, ami fontos.
 Csak nekem fontos.
 Megvédem a fájdalmam.
 Megtartom magamnak.
 Az enyém.
 Bocs' Istenem.
 Vonzódom, ahová nem kellene.
 Vonzom, akit nem kellene.
 Így volt ez mindig.
 Így is marad.

Szingularitás

Már eleve a szó,
 hogy végtelen.
 Néha megnyugtat,
 néha megrémít.
 Egy ember ezt fel
 nem foghatja,
 mert az esze véges,
 magyarázta nagyanyám
 nekünk, gyerekeknek.
 Nem ésszel kell, azóta
 tudom.
 Nem felfogni.
 Csak kiürülni és
 felébredni.
 Végtelennek, parttalannak,
 semminek lenni.
 Magunkban,
 középen, ott van
 a szingularitás.

A Foucault-inga

A gömb tökéletességén találkozik
 idő és tér.
 Megtalálom magamat a mozdulatlan középben.
 Hol irányul bennem pont,
 mozdulatlan, a teljes mozdulatlan
 felé, melyet körbevesznek a dimenziók?
 A nyílt titok rejtezik
 suttogó suhogásban,
 tudatos megmutatása a semminek,
 mint önmagával sakkozó lét
 egy valóban.
 A homok és az acéltüske,
 passzivitás és aktivitás,
 a középpont a semmi,
 kiterjedés nélküli
 akarat,
 mely győzelemre ítéltetett
 a nem-létező felett.

Mátrix csajosan

Az előbb ébredtél fel újra bennem.
 Pedig már azt hittem, mélyen alszol.
 Bent ülsz most is a mellkasomban,
 és enni kérsz. Kisfiúk módjára kakaót iszol.

Itt laksz bennem, de amolyan
 mátrixosan: fogalmad sincs róla, hol vagy.
 Azt hiszed, hogy kő az, amibe
 véletlenül belerúgtál (és megfájdult a lábujjad),
 pedig körötted a fűvek, a fák, a járda,
 a levegő, a madarak, az ég, a ruhád
 és az eső, amiben megázol, na meg a presszó,
 ahol hétvégen szívesen tanyázol – a szívem.

Éjszaka van, és nemsokára elalszol megint.
 Ahelyett, hogy ilyenkor pihenni próbálnék,
 az arcodat nézem, és közben egy csillag
 beguvad ránk, mátrixunkba a valósággrésen.